

39. Szentháromság utáni kilencedik vasárnap.TÖREKEDJÜNK ÉRETTKORÚSÁGRA!

Zsidók 6,1/b
Zsidók 5,11-6,3

Mai istentiszteletünkön felhangzott ige panasz. A levélíró apostol panasza a gyülekezet ellen. Bizony súlyos panasz: Lusták lettek. Tanítóknak kellene lenniük és újra az ábécét kell tanítani. Férfiaknak való kemény eledellel szeretné megteríteni az asztalt, de nem lehet, mert tejen élnek. Egy mondattal kifejezve: nincs fejlődés az életükben, egy helyben való topogás van csak. Pedig a kegyelemben is növekednünk kell.

Mivel hisszük, hogy az Igében az élő Isten szól, az Anyaszentegyház Ura szól az ő mindenkori gyülekezetéhez, akkor értjük jól, istenesen ezt az ígét, ha elfogadjuk, hogy ez a panasz ellenünk szóló panasz.

Mert ugye tudjátok ti is édes atyámfiaink, hogy Krisztus gyülekezetének legnagyobb, legveszélyesebb ellensége nem az istentelenség és nem is a hitetlenség, hanem a közöny, a lustaság. Pedig "a restségnek nem lehet köze Krisztushoz". Nem igaz szó-e reánk, hogy restek lettünk a hallásra?

Kálvin tanítását jó nekünk szívünkre vennünk: "A régi bölcs azzal dicsekedett, hogy tanulás közben öregedett meg. Mi tehát igen nyomorult keresztyének vagyunk, ha semmit sem gyarapodva öregszünk meg, kiknek hitünk kell, hogy minden kor lépcsőjén áthaladjon, amíg tökéletes férfikorra növekedik. Ef 4,13./ Inst.IV.14,8/

Elhagyva az elemi tanítást.

Az Apostol felsorolja, hogy az őskeresztyénségben mit